

INFORMACJA DODATKOWA DO RAPORTU KWARTALNEGO ZA IV KWARTAŁ 2010 R.

1.1 Informacje ogólne

Nazwa i siedziba:

CENTROZAP S.A.

Adres siedziby

40-282 Katowice, ul. Paderewskiego 32c

Wskazanie sądu rejestrowego i numeru rejestru:

Sąd Rejonowy w Katowicach, Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000068749

Przedmiot działalności:

Podstawowy zakres działalności Emitenta, zgodnie z KRS oraz statutem, jest wszelka działalność wytwórcza, usługowa, budowlana i handlowa prowadzona w kraju i zagranicą, na rachunek własny lub osób trzecich, a w szczególności:

- pozyskiwanie drewna
- działalność usługowa związana z leśnictwem
- produkcja wyrobów tartacznych
- produkcja arkuszy fornirowych i płyt wykonanych na bazie drewna
- dystrybucja i handel energią elektryczną
- roboty budowlane związane z wznoszeniem budynków
- roboty związane z budową dróg i autostrad, mostów i tuneli
- wykonywanie pozostałych robót budowlanych wykończeniowych
- sprzedaż hurtowa paliw i produktów pochodnych
- sprzedaż hurtowa drewna, materiałów budowlanych
- sprzedaż hurtowa maszyn wykorzystywanych w górnictwie, budownictwie oraz inżynierii lądowej i wodnej
- kupno, sprzedaż, wynajem i zarządzanie nieruchomościami
- działalność finansowa holdingów
- badanie rynku i opinii publicznej

Podstawowy przedmiot działalności zgodnie z PKD 3514Z – handel energią elektryczną

1.2 Informacje o zasadach przyjętych przy sporządzaniu skróconego jednostkowego sprawozdania finansowego za IV kwartał 2010 roku.

Oświadczenie o zgodności

1. Jednostkowe sprawozdanie finansowe Centrozap SA zostało sporządzone zgodnie z wymogami Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) w wersji zatwierdzonej przez Unię Europejską, a w zakresie nieuregulowanym powyższymi standardami

zgodnie z wymogami ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. nr 152 z 2009 roku, z późniejszymi zmianami), wydanych na jej podstawie przepisów wykonawczych oraz zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacje wymagane przepisami prawa państwa nie będącego państwem członkowskim (Dz. U. nr 33 z dnia 28 lutego 2009 r.).

2. Prezentowane dane finansowe obejmują okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku oraz dane porównywalne za okres od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku.

3. Skrócone sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości. Na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania nie są znane okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności.

1.3 Przyjęte zasady rachunkowości

Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe to składniki aktywów mające postać fizyczną:

- które są utrzymywane przez jednostkę w celu wykorzystywania ich w procesie produkcyjnym lub przy dostawach towarów i świadczeniu usług, w celu oddania do używania innym podmiotom na podstawie umowy najmu, lub w celach administracyjnych,
- którym towarzyszy oczekiwanie, iż będą wykorzystywane przez czas dłuższy niż jeden okres,
- w stosunku do których istnieje prawdopodobieństwo, iż jednostka uzyska w przyszłości korzyści ekonomiczne związane ze składnikiem majątkowym, oraz
- których wartość można określić w sposób wiarygodny.

Do rzeczowych aktywów trwałych zaliczane są m.in.:

- nieruchomości tj. grunty własne, budynki, obiekty inżynierii wodnej i lądowej,
- maszyny, urządzenia, środki transportu i inne ruchome środki trwałe,
- ulepszenia w obcych środkach trwałych,
- środki trwałe w budowie.

Na dzień początkowego ujęcia rzeczowe aktywa trwałe wycenia się w cenie nabycia/koszcie wytworzenia. Cenę nabycia/koszt wytworzenia powiększają koszty finansowania zewnętrznego zaciągniętego na sfinansowanie nabycia lub wytworzenie środka trwałego.

Na koniec okresu sprawozdawczego, rzeczowe aktywa trwałe wyceniane są w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonych o skumulowane odpisy amortyzacyjne i odpisy z tytułu utraty wartości.

Odpisy amortyzacyjne środków trwałych dokonywane są metodą liniową przez przewidywany okres użytkowania danego środka trwałego.

Przyjęto okresy użytkowania środków trwałych w następujących przedziałach:

- budynki oraz obiekty inżynierii wodnej i lądowej: 10-40 lat
- maszyny i urządzenia: 2-6 lat,
- środki transportu: 3-10 lat,
- inne – okres użytkowania ustalany jest indywidualnie dla poszczególnych składników środków trwałych.

W użytkowanych w jednostce środkach trwałych nie stwierdzono istotnych części składowych

środków trwałych (komponentów), których okres użytkowania różni się od okresu użytkowania całego środka trwałego.

Amortyzację rozpoczyna się, gdy środek trwały jest dostępny do użytkowania. Amortyzacji zaprzestaje się na wcześniejszą z dat: gdy środek trwały zostaje zaklasyfikowany jako przeznaczony do sprzedaży (lub zawarty w grupie do zbycia, która jest zaklasyfikowana jako przeznaczona do sprzedaży) zgodnie z MSSF 5 „Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży i działalność zaniechana” lub zostaje usunięty z ewidencji bilansowej. Metoda amortyzacji, stawka amortyzacyjna oraz wartość końcowa podlegają weryfikacji na koniec każdego okresu sprawozdawczego. Wszelkie wynikające z przeprowadzonej weryfikacji zmiany ujmuje się jak zmianę szacunków.

Odpisów z tytułu utraty wartości dokonuje się do poziomu wartości odzyskiwalnej, jeżeli wartość bilansowa danego środka trwałego (lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne, do którego on należy) jest wyższa od jego oszacowanej wartości odzyskiwalnej. Test na utratę wartości przeprowadza się i ujmuje ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości zgodnie z zasadami określonymi w punkcie „Utrata wartości”.

Środek trwały usuwa się z ewidencji bilansowej, gdy zostaje zbyty lub, gdy nie oczekuje się wpływu dalszych korzyści ekonomicznych z jego użytkowania lub zbycia. Zyski lub straty na usunięciu pozycji rzeczowych aktywów trwałych ustala się jako różnicę pomiędzy przychodami netto ze zbycia (jeżeli występują) i wartością bilansową tych środków trwałych i ujmuje w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

Prawo użytkowania wieczystego gruntów

Na dzień początkowego ujęcia prawo użytkowania wieczystego gruntów wycenia się w cenie nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu utraty wartości.

Nieruchomości inwestycyjne

Za nieruchomości inwestycyjne uznaje się nieruchomości, które jednostka traktuje jako źródło przychodów z czynszów lub utrzymuje w posiadaniu ze względu na przyrost ich wartości, względnie obie te korzyści łącznie.

Nieruchomości inwestycyjne wyceniane są na moment początkowego ujęcia w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia. W wycenie uwzględnia się koszty przeprowadzenia transakcji.

Na koniec okresu sprawozdawczego nieruchomości inwestycyjne wyceniane są w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonych o skumulowane odpisy amortyzacyjne i odpisy z tytułu utraty wartości. Odpisy amortyzacyjne nieruchomości inwestycyjnych dokonywane są metoda liniową przez przewidywany okres użytkowania danego obiektu.

Nieruchomość inwestycyjna zostaje usunięta ze sprawozdania z sytuacji finansowej w momencie jej zbycia lub w przypadku trwałego wycofania z użytkowania, jeżeli nie oczekuje się uzyskania w przyszłości żadnych korzyści wynikających z jej zbycia.

Wartości niematerialne

Za wartości niematerialne uznaje się możliwe do zidentyfikowania niepieniężne składniki aktywów, nie posiadające postaci fizycznej. W szczególności do wartości niematerialnych zalicza się:

- nabyte oprogramowanie komputerowe,
- nabyte prawa majątkowe – autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje, prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych.

Na dzień początkowego ujęcia wartości niematerialne wycenia się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia.

Na koniec okresu sprawozdawczego wartości niematerialne wycenia się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonym o kwotę odpisów amortyzacyjnych i kwotę odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości.

Odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych dokonuje się metodą liniową, przez okres przewidywanego użytkowania, który dla poszczególnych rodzajów wartości niematerialnych wynosi:

- oprogramowanie komputerowe – 2-5 lata,
- licencja na programy komputerowe – 2-5 lat,
- nabyte prawa majątkowe – w okresie użytkowania ustalonego indywidualnie dla składników praw majątkowych.

Jednostka nie posiada wartości niematerialnych o nieokreślonym okresie użytkowania.

Amortyzację rozpoczyna się, gdy składnik wartości niematerialnych jest dostępny do użytkowania.

Amortyzacji wartości niematerialnych zaprzestaje się na wcześniejszą z dat: gdy składnik wartości niematerialnych zostaje zaklasyfikowany jako przeznaczony do sprzedaży (lub zawarty w grupie do zbycia, która jest zaklasyfikowana jako przeznaczona do sprzedaży) zgodnie z MSSF 5 „Aktywa trwale przeznaczone do sprzedaży i działalność zaniechana” zostaje usunięty z ewidencji bilansowej.

Metoda amortyzacji oraz stawka amortyzacyjna podlegają weryfikacji na koniec każdego okresu sprawozdawczego. Wszelkie zmiany wynikające z przeprowadzonej weryfikacji ujmuje się jako zmianę szacunków.

Wszelkie koszty finansowania zewnętrznego poniesione na dostosowywany składnik wartości niematerialnych ujmuje się w cenie nabycia.

Wartości niematerialne testuje się na utratę wartości zgodnie z zasadami określonymi w punkcie „Utrata wartości”.

Składnik wartości niematerialnych usuwa się z ewidencji bilansowej, gdy zostaje zbyty lub, gdy nie oczekuje się dalszych korzyści ekonomicznych z jego użytkowania lub zbycia. Zyski lub straty na usunięciu składnika wartości niematerialnych ustala się jako różnicę pomiędzy przychodami netto ze zbycia (jeżeli występują) i wartością bilansową tych wartości niematerialnych oraz ujmuje w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

Leasing

Leasing rzeczowych aktywów trwałych, przy których leasingobiorca przejmuje wszystkie korzyści i rodzaje ryzyka wynikające z tytułu własności, klasyfikowany jest jako leasing finansowy. Aktywa użytkowane na podstawie umowy leasingu finansowego są traktowane jako aktywa i wyceniane w ich wartości godziwej w momencie ich nabycia nie wyższej jednak niż wartość minimalnych opłat leasingowych. Powstające z tego tytułu zobowiązanie wobec leasingodawcy jest prezentowane w bilansie w pozycji zobowiązań finansowych. Część odsetkowa płatności obciąża koszty finansowe przez okres trwania leasingu.

Umowa leasingu w ramach, której znacząca część ryzyka i pożytków z tytułu własności pozostaje udziałem leasingodawcy (finansującego) stanowi leasing operacyjny. Opłaty leasingowe uiszczane w ramach leasingu operacyjnego rozliczane są w koszty metodą liniową przez okres leasingu.

Aktywa finansowe

W sprawozdaniu z sytuacji finansowej aktywa finansowe obejmują:

- pożyczki,
- udziały

Pożyczki to nie będące instrumentami pochodnymi aktywa finansowe o ustalonych lub możliwych do ustalenia płatnościach, które nie są notowane na aktywnym rynku. Powstają wówczas, gdy jednostka wydaje środki pieniężne, dostarcza towary lub usługi bezpośrednio dłużnikowi, nie mając intencji zaklasyfikowania tych należności do aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez sprawozdanie z całkowitych dochodów.

Pożyczki zalicza się do aktywów obrotowych, o ile termin ich wymagalności nie przekracza 12 miesięcy od końca okresu sprawozdawczego. Pożyczki o terminie wymagalności przekraczającym 12 miesięcy od końca okresu sprawozdawczego zalicza się do aktywów trwałych.

Pożyczki wycenia się w wysokości zamortyzowanego kosztu przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej.

Udziały w jednostkach zalicza się do aktywów trwałych, o ile jednostka nie zamierza zbyć ich w ciągu 12 miesięcy od końca okresu sprawozdawczego.

Udziały w jednostkach pozostałych wycenia się po początkowym ujęciu w wartości godziwej. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie wartości godziwej tych aktywów wówczas ich wyceny dokonuje się w cenie nabycia.

Aktywa finansowe testuje się na utratę wartości zgodnie z zasadami określonymi w punkcie „Utrata wartości”.

Instrumenty pochodne

Na koniec okresu sprawozdawczego instrumenty pochodne wyceniane są w wartości godziwej. Instrumenty pochodne o wartości godziwej większej od zera stanowią aktywa i wykazywane są w aktywach finansowych, natomiast instrumenty o ujemnej wartości godziwej stanowią zobowiązania i wykazywane są w zobowiązaniach finansowych. Oszacowana wartość godziwa odpowiada kwocie możliwej do uzyskania lub koniecznej do zapłaty w celu zamknięcia pozycji otwartych na koniec okresu sprawozdawczego. Wyceny dokonuje się w oparciu o notowania rynkowe.

Instrumenty pochodne są kwalifikowane jako instrumenty zabezpieczające lub instrumenty handlowe.

Zyski i straty wynikające ze zmian wartości godziwej handlowego instrumentu pochodnego wskutek wyceny na koniec okresu sprawozdawczego bądź też w wyniku jego rozliczenia odnoszone są jako przychody lub koszty finansowe w sprawozdaniu z całkowitych dochodów w okresie w którym powstały.

Zapasy

Do zapasów zalicza się:

- materiały,
- półprodukty i produkcję w toku,
- wyroby gotowe,
- towary.

Przychód składników zapasów wyceniany jest według następujących zasad:

- materiały i towary – według cen zakupu,
- wyroby gotowe, półprodukty i produkcja w toku – według kosztu wytworzenia.

Przyjęto zasadę ustalania wartości rozchodu zapasów metodą „pierwsze przyszło - pierwsze wyszło”. Na koniec okresu sprawozdawczego zapasy wyceniane są według przyjętych wyżej zasad, jednakże

na poziomie nie wyższym od wartości netto możliwej do uzyskania. Wartość netto możliwa do uzyskania to szacowana cena sprzedaży dokonywanej w normalnym toku działalności, pomniejszona o szacowane koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku. Bilansowa wycena produktów gotowych i produkcji w toku odbywa się na poziomie rzeczywistego kosztu wytworzenia, z zachowaniem zasad ostrożnej wyceny.

Należności

Należności z tytułu dostaw i usług ujmuje się początkowo według wartości godziwej. Po początkowym ujęciu należności te wycenia się w kwocie wymaganej zapłaty, z uwzględnieniem odpisów z tytułu utraty wartości.

Odpisu z tytułu utraty wartości należności dokonuje się, gdy istnieją obiektywne dowody na to, że jednostka nie będzie w stanie otrzymać wszystkich należnych kwot z uwzględnieniem stopnia ryzyka jakie wiąże się z daną należnością. Odpis tworzy się w ciężar kosztów w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

Wszelkie przekazane zaliczki jak na poczet przyszłych dostaw towarów i usług, na środki trwałe w budowie, na objęcie udziałów i akcji, nabycie wartości niematerialnych i inne ujmuje się w pozostałych należnościach.

Zasady wyceny innych należności stanowiących aktywa finansowe zostały przedstawione w punkcie „Aktywa finansowe”.

Należności nie stanowiące aktywów finansowych ujmuje się początkowo w wartości nominalnej i wycenia na koniec okresu sprawozdawczego w kwocie wymaganej zapłaty z uwzględnieniem odpisów z tytułu utraty wartości.

Z punktu widzenia terminu wymagalności należności kwalifikowane są jako długoterminowe lub krótkoterminowe.

Należnościami krótkoterminowymi są również wszystkie należności z tytułu dostaw i usług, które mają okres zapadalności dłuższy niż 12 miesięcy. Należności krótkoterminowe zalicza się do aktywów obrotowych.

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty obejmują środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych, depozyty bankowe płatne na żądanie, inne krótkoterminowe inwestycje o okresie zapadalności nie przekraczającym trzech miesięcy.

Środki pieniężne wycenia się w wartości nominalnej, natomiast depozyty bankowe w kwocie wymaganej zapłaty.

Kapitał własny

Kapitał własny jednostki stanowią:

- kapitał akcyjny,
- pozostałe kapitały, na które składają się kapitały rezerwowe i zapasowe,
- zyski zatrzymane, na które składają się:
 - niepodzielony zysk lub niepokryta strata z lat ubiegłych (skumulowane zyski/straty z lat ubiegłych),
 - wynik finansowy bieżącego okresu obrotowego,

Instrumenty kapitałowe wyemitowane przez jednostkę ujmowane są w wartości uzyskanych wpływów pomniejszonych o bezpośrednie koszty emisji.

Zobowiązania finansowe

Zobowiązania finansowe obejmują głównie zobowiązania z tytułu kredytów bankowych i pożyczek oraz obligacji. Ujmuje się je początkowo według wartości godziwej powiększonej o poniesione koszty transakcyjne. Na koniec okresu sprawozdawczego są one ujmowane według skorygowanej ceny nabycia (tj. wg zamortyzowanego kosztu) przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej. Zobowiązania finansowe obejmują również zobowiązania z tytułu leasingu finansowego. Na koniec okresu sprawozdawczego są one ujmowane według wartości godziwej.

Zobowiązania

Zobowiązania stanowią obecny, wynikający ze zdarzeń przeszłych obowiązek, którego wypełnienie, według oczekiwań, spowoduje wypływ z jednostki środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne.

Zobowiązania ujmuje się w kwocie wymagającej zapłaty to znaczy z uwzględnieniem nie zapłaconych na koniec okresu sprawozdawczego odsetek.

Do zobowiązań zalicza się:

- zobowiązania z tytułu dostaw i usług,
- zobowiązania z tytułu cel, podatków, ubezpieczeń i innych tytułów publicznoprawnych,
- zobowiązania z tytułu wynagrodzeń,
- pozostałe zobowiązania.

Rezerwy

Rezerwy tworzone są w przypadku, kiedy na jednostce ciąży istniejący obowiązek prawny lub zwyczajowo oczekiwany, wynikający ze zdarzeń przeszłych i gdy prawdopodobne jest, że wypełnienie tego obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków uosabiających korzyści ekonomiczne oraz można dokonać wiarygodnego szacunku kwoty tego zobowiązania.

Zgodnie z wymogami MSR1 „Prezentacja sprawozdań finansowych” rezerwy w sprawozdaniu z sytuacji finansowej prezentowane są odpowiednio jako krótko i długoterminowe.

Rezerwy tworzy się w szczególności w odniesieniu do następujących tytułów:

- świadczenia pracownicze i podobne,
- inne zobowiązania.

Zobowiązanie bilansowe z tytułu określonych świadczeń pracowniczych równe jest wartości bieżącej zobowiązania z tytułu określonych świadczeń na koniec okresu sprawozdawczego z uwzględnieniem zysków i strat aktuarialnych oraz kosztów przeszłego zatrudnienia. Wycena świadczeń dokonywana jest na koniec każdego roku obrotowego.

Utrata wartości

Na koniec każdego okresu sprawozdawczego dokonuje się przeglądu wartości bilansowej składników majątku w celu stwierdzenia, czy nie występują przesłanki wskazujące na możliwość utraty ich wartości. W przypadku, gdy stwierdzono istnienie takich przesłanek, szacowana jest wartość odzyskiwalna danego składnika aktywów, w celu ustalenia potencjalnego odpisu z tego tytułu. Wartość odzyskiwalna ustalona jest jako kwota wyższa z dwóch wartości, a mianowicie: wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży lub wartości użytkowej, która odpowiada

wartości bieżącej szacunku przyszłych przepływów pieniężnych zdyskontowanych przy użyciu stopy dyskonta uwzględniającej aktualną rynkową wartość pieniądza w czasie oraz ryzyko specyficzne, jeśli występuje, dla danego aktywa.

Jeżeli wartość odzyskiwalna jest niższa od wartości bilansowej netto składnika aktywów, wartość bilansowa jest pomniejszona do wartości odzyskiwalnej. Strata z tego tytułu jest ujmowana jako koszt w okresie, w którym nastąpiła utrata wartości.

W sytuacji odwrócenia utraty wartości wartość netto składnika aktywów zwiększana jest do nowej oszacowanej wartości odzyskiwalnej, nie wyższej jednak od wartości netto tego składnika aktywów, jaka byłaby ustalona, gdyby utrata wartości nie została rozpoznana w poprzednich okresach. Odwrócenie utraty wartości ujmowane jest jako korekta kosztów okresu, w którym ustały przesłanki powodujące utratę wartości.

Przychody

Przychody ze sprzedaży ujmuje się w wartości godziwej zapłaty otrzymanej lub należnej, po pomniejszeniu o podatek od towarów i usług, rabaty i opusty. Przychody ujmuje się w następujący sposób:

- a) Przychody ze sprzedaży wyrobów gotowych, towarów i materiałów ujmuje się wtedy, gdy:
- jednostka przekazała nabywcy znaczące ryzyko i korzyści wynikające z praw własności do towarów, wyrobów gotowych i materiałów,
 - jednostka przestaje być trwale zaangażowana w zarządzanie sprzedanymi towarami, wyrobami gotowymi i materiałami w stopniu, w jakim funkcję taką realizuje się wobec zapasów, do których ma się prawo własności, ani też nie sprawuje nad nimi efektywnej kontroli,
 - kwotę przychodów można wycenić wiarygodnie,
 - istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka uzyska korzyści ekonomiczne z tytułu transakcji,
 - koszty poniesione oraz te, które zostaną poniesione przez jednostkę w związku z transakcją, można wycenić w sposób wiarygodny.

- b) Przychody ze sprzedaży usług ujmuje się wtedy, gdy:
- kwotę przychodów można wycenić w sposób wiarygodny,
 - istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka gospodarcza uzyska korzyści ekonomiczne z tytułu transakcji,
 - stopień realizacji transakcji na dzień bilansowy może być określony w wiarygodny sposób,
 - koszty poniesione w związku z transakcją oraz koszty zakończenia transakcji mogą być wycenione w wiarygodny sposób.

- c) Przychody z tytułu odsetek

Przychody z tytułu odsetek ujmuje się według zasady memoriałowej metodą efektywnej stopy procentowej.

Opodatkowanie

Na obowiązkowe obciążenia wyniku składają się: podatek bieżący oraz podatek odroczony.

Bieżące obciążenie podatkowe jest obliczane na podstawie wyniku podatkowego (podstawy opodatkowania) danego roku obrotowego. Zysk (strata) podatkowa różni się od księgowego zysku (straty) brutto w związku z wyłączeniem przychodów nie podlegających opodatkowaniu i kosztów nie stanowiących kosztów uzyskania przychodów. Obciążenia podatkowe są wyliczane w oparciu o stawki podatkowe obowiązujące w danym roku obrotowym.

Podatek odroczony jest wyliczany metodą bilansową jako podatek podlegający zapłaceniu lub zwrotowi w przyszłości w oparciu o różnice pomiędzy wartościami bilansowymi aktywów i pasywów, a odpowiadającymi im wartościami podatkowymi.

Rezerwa na podatek odroczony jest tworzona od wszystkich dodatnich różnic przejściowych podlegających opodatkowaniu, natomiast składnik aktywów z tytułu podatku odroczonego jest rozpoznawany do wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że będzie można pomniejszyć przyszłe zyski podatkowe o rozpoznane ujemne różnice przejściowe.

Podatek odroczony jest wyliczany przy użyciu stawek podatkowych, które będą obowiązywać w momencie, gdy pozycja aktywów zostanie zrealizowana lub zobowiązanie stanie się wymagalne. Podatek odroczony jest ujmowany w sprawozdaniu z całkowitych dochodów poza przypadkiem, gdy dotyczy on pozycji ujętych bezpośrednio w kapitale własnym. W tym ostatnim wypadku podatek odroczony jest również rozliczany bezpośrednio w kapitale własnym.

Aktywa i rezerwy z tytułu podatku odroczonego podlegają kompensacie w podziale na tytuły krótkoterminowe i długoterminowe, gdy jednostka posiada możliwy do wyegzekwowania tytuł do przeprowadzenia kompensat należności i zobowiązań z tytułu bieżącego podatku dochodowego.

Wynik finansowy

wynik finansowy obejmuje:

- zysk/stratę z działalności operacyjnej
- przychody/koszty finansowe
- udział w zyskach/stratach jednostek stowarzyszonych
- podatek dochodowy bieżący i odroczony

Sprawozdanie z całkowitych dochodów jednostka sporządza wg wariantu kalkulacyjnego

Sprawozdanie z przepływów pieniężnych

Sprawozdanie z przepływów pieniężnych sporządza się wg metody pośredniej, tj. poprzez skorygowanie zysku lub straty na działalności operacyjnej o: zmiany stanu zapasów, należności i zobowiązań, pozycje bezgotówkowe: jak amortyzacja, rezerwy oraz o pozycje, które dotyczą przepływów pieniężnych z działalności inwestycyjnej i finansowej.

1.4 Informacja o korektach z tyt. rezerw oraz odpisów aktualizujących.

Stan odpisów aktualizujących wartość należności na 31.12.2010 r., wynosi 309 tys zł, w tym:

OA- należności tytułu dostaw i usług	188 tys zł.
OA-pozostałe należności	121 tys zł.

Razem	309 tys zł.
--------------	--------------------

W IV kwartale 2010 Spółka utworzyła odpis aktualizujący zapasy w wys. 510 tys zł.

1.5 Zasady przyjęte do przeliczenia danych finansowych

Poszczególne pozycje aktywów i pasywów bilansu przeliczono według kursów ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski dla euro obowiązujących na ostatni dzień okresu:

- Kurs na dzień 31 grudnia 2010 roku wynosił: 1 EURO = 3,9603 PLN
- Kurs na dzień 31 grudnia 2009 roku wynosił: 1 EURO = 4,1082 PLN

Poszczególne pozycje rachunku zysków i strat oraz sprawozdania z przepływów środków pieniężnych przeliczono według kursów stanowiących średnią arytmetyczną średnich kursów ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski dla euro obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie sprawozdawczym.

- Kurs średni za IV kwartały 2010 roku obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca wynosi: 1 EURO = 4,0044 PLN
- Kurs średni za IV kwartały 2009 roku obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca wynosi: 1 EURO = 4,3406 PLN

Wiceprezes Zarządu
Dyrektor Finansowy
Barbara Konrad-Dziwisz

Prezes Zarządu
Dyrektor Naczelny
Ireneusz Król